

[Gudmø.]

Og hvis der — som det også anføres i bemærkningerne — skal ydes erstatning for et eventuelt indtægtstab til forskellige notarar, når nu disse ekspeditioner bliver gratis, var det dog meget nyttigt at vide, hvad indtægterne hidtil har været, før man kan beregne indtægtsnedgangen. Selv om det ikke er af den store statsfinansielle betydning, kunne det også være rart at vide, hvilken samlet indtægt staten her giver afkald på, for staten kunne jo med samme ret beregne sig gebyr for disse ydelser, som dens ansatte har gjort det lige siden 1814.

For det andet har jeg mærket mig, at man i samklang med justitsministeriets indstilling ikke finder det nødvendigt at lade § 144 afløse af en anden regel. Det er muligt, at dette kan undværes, idet man i afgrænsningen af, hvad notaren nu er pligtig at gøre gratis, holder sig til det traditionelle område for disse uegentlige notarialforretninger. Men netop når arbejdet nu skal udføres gratis, kunne det dog være naturligt at efterlyse en udtrykkelig angivelse af, hvad disse uegentlige notarialforretninger egentlig drejer sig om. Notarialinstruksen fra 1924 løser måske problemet i sin § 10, men dels gælder den direkte kun for København, dels må § 10 i hvert fald laves om, for den henviser udtrykkelig til § 144 i sportelreglementet, som vi nu er i begreb med at ophæve. Men at ændre en instruks er naturligvis ikke et lovgivningsanliggende.

Disse ting fra småtingsafdelingen kan vi forventelig få lejlighed til at drøfte i udvalget, og jeg tilsiger i hvert fald på mit partis vegne finansministeren en velvillig behandling af lovforslaget.

Henning Philipsen: Sportelreglementet af 1814 var jo den måde, som enevælden i sin tid valgte at belønne embedsmændene på. Det forekommer mig derfor, at dette lovforslag kunne være et eksempel på det tempo, det offentlige anvender, når det skal rationalisere sin egen virksomhed. Men herudover har jeg den opfattelse af dette lovforslag, at det må betragtes som et led i den såkaldte bensanering, som med mere eller mindre held har fundet sted i de senere år.

Det er jo, som det tidligere er sagt, ikke de store beløb, det drejer sig om, idet det for

Københavns notarialkontors vedkommende drejer sig om en årlig indtægt på 50.000 kr., og uden for København skønnes beløbet at være langt mindre.

På baggrund heraf formoder jeg, at et eventuelt indtægtstab for notararne må være af særdeles begrænset omfang også for den enkelte notar. Og hvis min opfattelse af dette lovforslag som et led i bensaneringen er rigtig, er der ikke meget mening i at yde disse beløb som indtægt for de pågældende på anden vis, i særdeleshed ikke hvis arbejdet udføres i den normale arbejdstid.

Jeg har endvidere forstået, at i det omfang — og jeg understreger i det omfang — notararne lider et indtægtstab, vil der blive ydet de pågældende et personligt tillæg til udligning af eventuel lønnedgang. Jeg formoder, at finansministeren regner med, at disse ydelser af personligt tillæg vil være af betydelig mindre størrelsesorden end de tidligere udbetalte honorarer i forbindelse med disse notarialforretninger; ellers ville der jo ikke være megen mening i lovforslaget.

Jeg går ud fra, at jeg kan få dette bekræftet. Og så kan jeg i øvrigt på mit partis vegne give tilslutning til lovforslaget.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne takke for en velvillig modtagelse af lovforslaget og skal sørge for, at udvalget får de ønskede oplysninger stillet til rådighed — og naturligvis også andre, som måtte ønskes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til lønningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af toldloven.

(Lovforslaget (nr. 2) findes i tillæg A, sp. 181, fremsættelsen i tidenden, sp. 62).

Lovforslaget sattes til forhandling.